

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРЬСЬКИЙ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VI.

Ч. 82.

ВІВТОРОК, 29 ЛИПНЯ 1924.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, JULY 29th, 1924.

No. 82.

VOL. VI.

В РУМУНІЇ ПРОГОЛОШЕНО ВОЄННИЙ СТАН

РУМУНСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО ЗАБОРОНИЛО В КРАЮ ВСІ ПУБЛИЧНІ МІТІНГИ.

Воєнний стан є спрямований проти комуністичної пропаганди, яка стає щораз інтензивнішою по цілм Балкан.

ВИДЕНЬ, 26. липня. — На свіденні суду неоподвинені звідомлення кажуть, що в більшій частині Румунії проголошено воєнний стан.

Правительство заборонило всі публичні мітінги, скликані для заперестування проти теперішніх державних інституцій.

Причина проголошення воєнного стану не є відома, однак вважають, що він є звернений проти комуністичної пропаганди, яка стає щораз інтензивнішою по цілм Балкан.

Рівночасно зі звітками про критичну румунську ситуацію надходять також звідомлення, що Болгарія знаходиться напередодні небезпечних політичних клопотів.

Комуністична Партія на нелегальній становищі.

БУКАРЕШТ, 2. липня. — Центральний комітет румунської Компартії в отвертому листі заявляє, що звідомлення уряду наче-б то Компартії дозволено

В РИЗІ РОЗПОЧАВСЯ СУДОВИЙ ПРОЦЕС ПРОТИ 39 ЛОТИШСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Арештованих обвинувачується о формування організації, що мала на цілі повалити правительство.

РИГА, 28. липня. — В суботу розпочався в Ризі судовий процес проти 39 комуністів, що були арештовані як активні революційні агенти.

Арештованих обвинувачується, що вони на приказ Комуністичного Інтернаціоналу формували в Лівонії широко розгалужену організацію, яка мала на цілі повалити теперішнє правительство і встановити радянську форму правління.

БУДИНОК БУВ. РОСІЙСЬКОГО КОНСУЛЯТУ В ШАНХАЮ ПЕРЕЙШОВ В РУКИ С.Р.С.Р.

ШАНХАЙ, Китай, 26. липня. — Будинок бувшого російського консульату зівстав переданий китайськими властями представникові радянського правительства Еледерові.

ШАНХАЙ, 25. липня. — Над будинком бувшого російського консульату в Шанхаю повіває червоний прапор.

Помимо протесту заграничних держав, а особливо Америки, китайські власти відда-

ПОПИ В ГРУЗІЇ СТАЮТЬ РОБІТНИКАМИ.

ТІФЛІС, Грузія, 26. липня. — Сороч-шість попів грузинської православної церкви залишили попіство з наміром провести решту свого життя як робітники. Вони звернулися з просьбою до радянського правительства, щоби дало їм землю, так аби вони "могли

виконувати чесну працю в інтересі мас і держави". Зрікаючися попіства вони заявили, що прийшли до переконання, що релігія не йде згідно з дійсним життям.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Голова ВУЦВК. Петровський заявляє на противоєнній мітінгу в Москві, що небезпека нової війни є дуже велика

РИГА, 26. липня. — Г. Петровський, голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету і заступник голови Центрального Виконавчого Комітету С.Р.С.Р., промовляв на першій мітінгу в Москві в зв'язку з антивоєнною кампанією Комуністичного Інтернаціоналу.

В своїй промові Петровський заявив, що небезпека нової війни є дуже велика. Тому комуністи мусять систематично організувати комуністичні осередки в арміях західної Європи і Америки, які будуть ділати на підставі інструкції Комуністичного Інтернаціоналу.

СПРАВА ВИЗНАННЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА В БРАЗИЛІЙСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ.

Посол правительственной партії Альведо Ліма домагається негайного визнання радянського уряду.

РИО ДЕ ЖАНЕЙРО, Бразилія, 26. липня. — Посол правительственной партії Альведо Ліма вніс в бразилійськй парламент резолюцію, в котрій домагається негайного визнання Союзу Рад. Соц. Республік.

Резолюція посла Ліми критикує остро "протирадянську кампанію європейської буржуазії" і кінчиться такими словами:

В ЦАРСТВІ ФАШІЗМУ РОЗПОЧАЛАСЯ НОВА НАГІНКА НА ОПОЗИЦІЙНУ ПРЕСУ.

РИМ, 28. липня. — Правительство розпочало енергичну кампанію проти опозиційної преси на підставі пресового декрету, проголошеного прем'єром Муссоліні і подтверженого королем.

Через критику кабінету поконфісковано газети в Римі, Неаполі, Трієсті, Сієні, Мессіні і Турині.

В Неаполі провінціоальний префект звернувся до пресової комісії, щоби остерегти одну газету, що вона мусить зайняти прихильне становище супроти правительства.

БЕРЛІН, 29. червня. — По багатьох місцевостях відбулись суворі присуди над комуністами, обвинуваченими в найнезначніших справах. В Ляйпцігу суд засудив комуністів Ельснера й Пуатсе за поширювання листовок на 3 роки в'язниці. Ув'язненого комуністичного посла Шнека засуджено на 3 місяці за опис в газеті тюремного режиму.

СТРАЙК 30,000 РОБІТНИКІВ НА ШЛЕСКУ.

ВАРШАВА, 26. липня. — На Шлеску вийшло на страйк більше як 30,000 фабричних робітників, щоби заперестувати проти заведення 10-годинного дня праці.

В справу вмішалось правительство, яке хоче добитись уступок від фабрикантів.

ПІДЧАС ЕКСПЛІОЗІ ЗГИНУЛО 10 МАЙНЕРІВ.

ГЕПТС, Пенсильванія, 26. липня. — В місцевій майні сталася тут вчора вечером експліозія, підчас котрої згинуло 10 майнерів. Плаа збитих видобу-

БРАЗИЛІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ БЕРНАРДЕС Є ГОТОВИЙ КОЖНОЇ ХВИЛИ ДО УТЕЧІ.

Нове повстання вибухло в Матто Гроссо, Ріо Гранде де Суль, Санта Катаріна, Седріне і Барі.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 28. липня. — Відомости про те, що революція в Бразилії поширилася на інші стейти, не є подтвержені, хоч пресові депеші доносять про повстання в Матто Гроссо, Ріо Гранде де Суль, Санта Катаріна, Седріне і Барі.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 27. липня. — Кораблі з Ріо де Жанейро привезли відомість, що президент Бразилії Бернардес держить напоготові корабель і є готовий втіти кожної хвили, як лише щого буде вимагати потреба.

Однак урядові бразилійські звідомлення нічим не дають до пізнання, що положення є так грізне. Вони кажуть, що боротьба доводка Сао Паульо продовжається без зміни.

Цензура дальше недопускає правдивих відомостей з об'явних повстанням територій.

Донесення знад границі по-дають, що між правительством військом шириться невдоволення. Жовіри не бажають, щоби їх вислали проти революціонерів.

Повстанці кажуть, що посунули свої лінії в північнім напрямі. Вони захопили кілька важких сіл.

ФЕДЕРАЛЬНІ ВІЙСЬКА, ОБЛЯГАЮЧІ САО ПАУЛЬО, СТРІЧАЮТЬ СИЛЬНИЙ ОПІР.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 26. липня. — З кожним днем зростає тут пересвідчення, що бразилійські федеральні війська, які облягають Сао Паульо, стрічаються з таким сильним опором, що абсолютного нема вигляду на скоре захоплення міста.

Головні оборончі лінії повстанців були збудовані під проводом бувших італійських і німецьких офіцерів, які брали участь у великій війні і мешкали в Сао Паульо.

Щоби захитати цими лініями, потрібна найтяжчої артилерії.

Відомости, що в театрі "Апольо" в Сао Паульо згинуло більше як 70 осіб, подтвержують поголоски, що число людських жертв в Сао Паульо збільшається, та вказують на те, що гранати падають в центрі міста, де знаходиться театр.

В БРИТІЙСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ ПЕРЕЙШОВ ЗАКОНОПРОЄКТ В СПРАВІ БУДОВИ ДОМІВ.

ЛОНДОН, 26. липня. — Правительство законпроект про будову домів для бідного населення перейшов вчора в парламенті третє читання.

Внесок опозиції, щоби відкинути законпроект, був повалений 226 голосами до 131.

Джон В. Вітлі, міністер здоров'я, признав в парламенті, що законпроект не є соціалізм. Він жалює, що не є в спроможі внести соціалістичного законпроекту, так як

край не є ще готовий до соціалізму.

Цю заяву міністра здоров'я опозиційні послі привитали голосними оплесками.

Конвенція Американської Федерації Праці стейту Мінесота заявила за кандидатуру сенатора Ла Фолета і сенатора Вілера на президента і віцепрезидента Заучних Держав.

"ТАРАС БУЛЬБА" НА ЕКРАНИ В НІМЕЧЧИНІ.

В німецькй місті Мінхені відбулася перша проба вистави "Тарас Бульба" в кінотеатрі "Ермолев-Орбіс". Проба відбулася в присутності заповнених гостей, які ствердили, що нова драма "Тарас Бульба" є сенсацією першої ваги і великим здобутком кінотеатрального мистецтва.

Праці над приготуванням фільми тривали цілих два місяці. Виконує цю драму майже 5,000 артистів під режисурою

рою відомого директора театрів Володимир Стрижевського, що переробив повість Гоголя на кінотеатральну драму. Мистецький провід у відтворення фільми був в руках Ермолева.

Вартість тої величезної фільми досягає фантастичних сум. Для фільми будовано цілі села і місто Дубно, яке здобував Тарас Бульба. Побудовано також Запорозьку Січ для фільмових знімків.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Створарищення "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ДО БОРЬБИ ПРОТИ НОВОЇ ВІЙНИ.

Десятиліття вибуху імперіалістичної війни 1914—1918 р.р.

Саме тепер минає десять років від часу, коли в Європі почалася велика і жахлива світова війна. З приводу цього Екзекутивний Комітет Комуністичного Інтернаціоналу, йдучи за наукою великого пролетарського учителя і вождя Леніна, котрий казав, щоб ні на хвилину не забувати досвід світової імперіалістичної війни, закликає комуністичні партії всіх країн і революційні трудові маси до спеціальної одностайної (від 27 липня до 4 серпня) протиповстаннєвої кампанії і масових протиповстаннєвих демонстрацій.

Іскри по цілому світі, революційний пролетаріат, під проводом комуністичної партії не тільки що підносять в ці дні свій могутній голос проти нової імперіалістичної війни, загроза якої існують так довго, доки пануватиме капіталістичний лад, але й готуються до боротьби проти нього, до знищення її джерела, а саме до знищення капіталізму.

"Остання війна" і її наслідки.

Правда, світову війну 1914—1918 р.р. називали "останньою війною". Але ніяк, здається, вже нема в світі такої найнової людини, що повірила б цій брехні. Нині не тільки всякому ясно, що цю брехню хитро обмановано людей в тій цілі, щоб вони хоч і в муках перенесли її страхоту і жертвували задля неї все, чого в них вимагали. І многи вірили цій брехні, терпіли, переносили тяжкі муки, клали великі жертви — все на те, щоб покласти кінець дальшим війнам. Бо це ж мала бути "остання війна".

Поверх десять мільйонів найкращих молодих, здорових та сильних мушкетерів, за незначними виїзками, синів селян та робітників, полягло на полю бою. Кількадесят мільйонів людей, мушкетерів і жінок, старих і молодих, сиротливих і дітей, що не брали участі в бою, загинуло від кулі, прашпелів, хороб, пошесть і інших страшних убойних наслідків, які принесла з собою жахлива світова війна.

Мільйони безпомічних і беззахистних калік, вдів і сиротів осталося свідками великого воєнного безумства.

Знищене майно, зруйновані оселі ріжних країн і народів, що їх оцінюють на величезні суми і коптували колосальну кількість людської праці, також пішли в жертву страшному імперіалістичному воєнному молоту.

Загроза нової війни.

Ще не всі жертви світової війни вилічені; ще не скоро скінчиться відбудова зруйнованих місць та сіл, ще не прийшло до себе зубокалі, на жербаки переведене трудове населення Європи, як вже над світом повисла нова небезпека, загроза нової війни.

Про її можливість нині всі отверто говорять і пишуть. До нової всі імперіалістичні держави готуються.

Перед вибухом світової війни, в 1914 р., було далеко менше постійного війська у всіх державах, чим його є нині. Ніколи ще так горячково не працювали наймані вчені по лабораторіях над винаходами страшних своєю руйнівною силою газів та інших убойних середствами. Фабрики зброї, амуніції, воєнних літаків працюють повною силою по всіх краях.

Мало того: імперіалістичні хижаків вправляють свої армії не тільки по великих маневрах, але й у ріжних помешних воєнних виправах, головно у дольових, або-ж у боротьбі таки з своїм внутрішнім революційним трудовим населенням.

Нові імперіалістичні війни не тільки що можливі, але неминучі. З побідних імперіалістичних гуртків, що в великій світовій війні були союзниками, формуються тепер нові комбінації. Союзники воєн були до того часу, поки не побили центральних держав і не поділили здобутих у них колоній та "ніжок і ріжків". А тепер між ними самими союзниками ведеться конкуренція і боротьба за ринки, сировину та право експлуатації колоніальних рабів. Це неминуче веде до збройного конфлікту.

До поруху куди оставшими імперіалістичними хижакими може прийти кожної хвили. Світова війна може вибухнути так-же несподівано, і за такого маловажного претексту, як це було в 1914 р. Про це ніколи не треба забувати.

І слідуюча імперіалістична війна безумовно буде світовою, бо в нь будуть замішані всі ті світові капіталістичні злодози, що і за їхніх інтересів всі війни ведуться. Та й буде ця війна без порівняння більше руйнівною, більше жахливою, чим минула. Будуть застосовані нові дивольські винаходи на вбивання людей і руйнування міст і сіл, творів людської праці многих десятиків літ.

Імперіалістичні війни спинити тільки соціальною революцією.

Тому нам, трудовим масам всіх країн, що в цих війнах за інтереси наших гнобителів і визискувачів мусимо платити своєю кров'ю і життям, треба рішуче стати до боротьби проти нової імперіалістичної війни, бо тільки ми є адатні її запобігти.

Досить вже обманювали нас, хочби й підчас минулої світової війни, коли говорили нам, що це війна "за знищення імперіалізму", "війна за цивілізацію", "за права угнетених народів" і т. д. Вже ми бачимо-і знаємо, як на ділі виглядає те "знищення імперіалізму", "остання війна", "права угнетених народів" і що на ділі значать всі ті обманливі кличі, во імя яких злилася людська кров і вимордовано мільйони наших братів і товаришів.

Тільки не даймо себе одурити, що мирними демонстраціями, відмовою від воєнної служби, страйками в останній хвилі і тому подібними способами ми зможемо запобігти війні. Не даймося знова зловити на вулках сліпих паціфістів, ні на зрадливих поради соціал-угодівців. Ми вже переконалися під час останньої війни, як легко справляється з обезброєним трудовим населенням пануюча класа при допомозі збройної сили.

Пам'ятаймо, що неорганізовані, невідгодовані до плямової боротьби проти імперіалізму, ми нічого не вміємо. Тому не ждимо останньої хвилі, не ждимо критичного моменту, а організуємося і готуємося на всякий час і на всякий випадок.

Та ще пам'ятаймо й це, що запобігти війнам раз на завжди зможемо ми, і тільки ми, трудові маси, лише при допомозі повалення капіталізму, який й є їхнім джерелом і основою причиною. Отже, щоб покласти кінець війнам, ми мусимо знищити капіталізм, тоб-то, мусимо перемінити теперішній лад, або перенести соціальною революцією.

Отже боротьба за повалення капіталізму, тоб-то боротьба за соціальною революцією й є найдоцільнішим і єдиним способом на покінчення раз на завжди з імперіалістичними війнами.

Тому ставайте в ряди організованих робітників, вступаєте в Комуністичну Партію, під червоним прапором якої, працюючи маси покладають кінець пануванню капіталізму і імперіалістичним війнам, а на освободженій землі збудують нове життя вольної вселюдської комуністичної семі.

ЩО ДАЛА ВІЙНА ГАЛИЧИНІ.

Повільно забуваються ті часи в Австрії, за містом Талергофом. Цей табір охрестив нині люде "Галгофтом", бо хто попадав в нього, той не мав надії, що повернеться з нього. Страшні річи діялись в цьому таборі, де сиділи невинні українські робітники, селяне, інтелігентні, разом з жінками, з дітьми. Їх морили голодом, в очах всіх пробивали багнетами, кидали в виходки, де нещасні жертви топчилися... Десятки тисяч людей переходили страшні муки, гинули не тільки від голоду і знепачань, але й від тифу та інших заразливих недуг. А коли по совісті шукали було вини в цих людях, то може на 1000 находився один "москвофіл", себто той, що мріяв про "єдиного-владного маутушку Расека". Решта — всі невинні.

Український селянин Петро Сірко з села Красновіт невинно, без суду пошаний в 1914 р. австрійськими військами. А таких невинних жертв було 30,000!

сестри. А початкові цих муків сягають десятиків років.

Як тільки Австрія і Німеччина об'явили в 1914 році війну Росії, українські "патріоти", оті всі адвокати-"народні діячі" об'явили й собі "народною мобілізацію". Що це значило? Значило то, що всі молоді хлопці від 16 до 21 років повинні були йти добровільно в австрійську армію, як "Українські Січові Стрільці" і "добувати" Україну. Розуміється, всі ті "народні діячі" самі не пішли, а навіть не пустили своїх синів, але квіт українського працюючого народу Галичини, найкращі молоді юнаки, дали зловити себе на цю патріотичну вудочку і пішли власними грудьми боронити австрійсько-німецький імперіалізм, переродившись російським імперіалізмом.

Тимчасом, як укр. юнаки добровільно вмирили на фронті по боці Австрії, Сх. Галичину закликали австрійські війська, бо там прийшло до перших боїв. Не треба говорити, що заразом почали нищити цілі села, палити їх, руйнувати, а людей проганяти подальше фронтів. Не будемо згадувати про це, скільки впадо невинних жертв, спокійних селян, жінок і дітей підчас боїв двох армій. Але підкреслимо ми іншу, так мало відому сторінку війни на землях Галичини.

За підмовою польських панів та інших шпівнів, австрійська армія вважала кожного Українця в Галичині російським шпівном. В село входили австрійські війська і шпитали нашого селянина.

— Ти хто?

— Я... я Русин! — по давньому відповідав селянин.

— А-а-а! Так ти руский!

І по цих словах без суду, без вислухання поповсьє, невинного селянина вшпани на першій вербі. Та не тільки його, але й жінку і дітей. По цілій Галичині вилізли тисячі-тисячі невинних жертв наших людей.

Протягом вісьмого місяця 1914 і 1915 року австрійські війська пошани в Галичині 30 тисяч наших невинних людей.

Кого не пошани, того закували в кайдани і серед страшних анушань, серед невоєвничих пошанок відправляли в табір інтернованих, що містився

скай панів не хотять дати гроші на відбудування знищених сіл.

Не гадуємо вже, скільки залишилося нещасних вдовичів і сиротів, бо це по цілому світі таке. Пани-капіталісти вели страшну ріжну народів в своїх інтересах коштом працюючих мас, які в той час були задурманені патріотизмом і не організовані. Сьогодні справа де-що краща. Не так вже легко затуманити нині працюючих і тому кожна капіталістична держава боїться війни, хоч постійно готується до неї.

ВІДОЗВА КОМІНТЕРНУ ДО ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

Вояки Червоної Армії!

Ми разом з вами в міжчасі 4-го і 5-го Конгресів понесли тяжку втрату. Умер наш учитель Володимир Іліч Ленін, який вивчав працюючих цілого світа, що тільки організованою і напруженою боротьбою ми зможемо повалити владу капіталу і встановити дійсне братерство між визволеними народами. Тут, в столиці Союзу Радянських Республік, під вашою твердою охороною, ми находимо велику втіху в тому, що Ленін живе в великому Радянському Союзі, в зростаючому Комуністичному Інтернаціоналі і в Червоній Армії, яка є надійною охороною завоювань революції.

Дорогі Товариші!

Вітаючи вас від імені мільйонів і мільйонів працюючих, ми вважаємо своїм обов'язком нагадати вам, що міль капіталізму ще не зломана, що хижаків і куноть нові кайдани для угнетених, підготовляючи нову ріжну. Вся ненависть помішників, банкірів і фабрикантів цілого світа спрямована проти єдиної робітничо-селянської країни, в якій вони бачуть опору працюючих. Ви повинні бути на чатах. Ви повинні пам'ятати, що небезпека нових воєн буде

існувати до того часу, доки в цілому світі влада буде в руках угнетателів.

Поневолені цілого світа, раби колоній дивляться на вас, як на вояків єдиної армії, що обороняє працюючих і з напруженою увагою слідять за вашою працею, за вашою боротьбою, за вашими успіхами.

Комуністичний Інтернаціонал знає, що радянська влада борючись за мир, стало скорочує ряди своєї Червоної Армії. Територіальні дивізії складають нині більшу частю озброєних сил Радянського Союзу. Чим менша армія, чим коротші речинці військової служби, тим більше бачности і напруження вимагається від вояків Червоної Армії, щоб бути в стані кожної хвилини відбити напад.

Комуністичний Інтернаціонал, знаючи ваше велике і славне минуле, сміло дивиться вперед, будучи певний того, що коли настане час, Червона Армія чесно виконає свій обов'язок.

Хай живе Червона Армія — щит угнетених і меч обездолеваних!

Хай живе всесвітня соціально-революція!

ДІЯЛЬНІСТЬ І ТАКТИКА КОМІНТЕРНУ.

(З доклада т. Зіновєва на V-Конгресі Комінтерну.)

(Продовження.)

НЕБЕЗПЕКА НОВОЇ ВІЙНИ І СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЯ.

Одно з найважливіших завдань — це розвинути звикозлочинні, в зв'язі з наступаючим десятиліттям імперіалістичної війни, розвинути перед робітничою класою цілого світа цей махровий букет II Інтернаціоналу, пригадавши цілому світові, що вони (іого вожді) завинили в світовій імперіалістичній війні не менше, чим імперіалістичні уряди.

Невже-ж вони думають, що ми не пригадаємо ім, що вони говорили на передодні світової війни? Хай пан Жуо не забуває, що в день похорону Жореса він закінчив свою промову над його могилою такою фразою:

"Впрод з цієї могили ми йдемо на війну, йду і я".

Невже-ж ті панове думають, що ми не пригадаємо німецького соціал-демократам ганебну статтю: "День німецької нації"? Невже-ж провінційні німецькі соціал-демократи думають, що ми не пригадаємо ім того, що вони говорили на початку війни?

Невже-ж ці панове думають, що в наступаючому десятилітті ми не пригадаємо ім того, що підчас останнього конгресу Амстердамського Інтернаціоналу, в хвилю острого боротьби між частиною "лівих" Англії і німецькими соціал-демократами, Англії кричала: "Діє Розв Люксембург"? Це є маленьке "товарське" прип'ямлення відно крила Амстердамського Інтернаціоналу другому про його участь в замордуванні міжнародних вождів революційного пролетаріату Розв Люксембург і Карла Лібкнехта.

Треба, щоб не поодинокі люди, але цілі партії, весь міжнародний пролетаріат в ріжних революційних країнах, живуть в землянках, бо поль-

Шайдеманів, Жуо, Вандервельде і Ко, не тільки — де Р. Люксембург і К. Лібкнехт, але де мільйони німецьких, французьких, російських і робітничих інших країн, яких ці панове загнали на війну.

Ми пригадаємо ім, що 13 мільйонів людей полягло в цій світовій імперіалістичній війні, що 10 мільйонів лишилося калік, 20 мільйонів ранених і 250 мільярдів золотих марок коштовала ця війна після найскромніших підрахунків. Ми пригадаємо світовому робітничтву і перш всего робітникам, що йдуть за соціал-демократією, що найголовнішими винуватцями цієї ріжної вожди соціал-демократії.

Питання про війну не може зійти з програми для міжнародних з'їздів, особливо до того часу, поки мають вплив на робітничу класу ці гадки брехуни, що стоять на чолі II Інтернаціоналу. Я вже не говорю про такий перенаж, як Жуо, але навіть Англієць Бенітлет сказав: "Треба боритися проти війни, але, розуміється, якщо вона прийде, а буде в боці своєї вітчизни". Це говорять особи, які уважаються кращими людьми серед неправих реформістів, а на ділі граючих роллю найбільших зрадників робітничої класи.

Ось чому організування демонстрацій в десятку ріжних імперіалістичної війни є одним з найголовніших завдань Комуністичного Інтернаціоналу. І ми поставимо всю агітацію і всю нашу роботу так, щоб безпартійні робітники, що йдуть за соціал-демократією, пам'ятали те страхоту, яке уявляє собою війна для робітничої класи, щоб вони бачили, що коли вони не прийдуть з допомогою Комуністичному Інтернаціоналу, що коли робітники цілого світа не підпруть нашу організацію, яка одинока лише бореться проти війни, то ніяких гарантій проти війни в майбутньому у нас нема.

Треба, щоб не поодинокі люди, але цілі партії, весь міжнародний пролетаріат в ріжних революційних країнах, живуть в землянках, бо поль-

Взяти хочби питання про розброєння.

Хіба тепер не настала хвиля, коли ми, комуністи, повинні знов поставити соціал-демократам питання, яке поставила ім коліс відома брошура Фридриха Енгельса: "Чи може Європа розброїтися?"

Прийшов час сказати ім: в Англії при владі ваш робітничий уряд, уряд II Інтернаціоналу, в Радянському Союзі радянський уряд, близький до принципів III Інтернаціоналу. Царських козаків більше нема, російський царизм вже не існує, радянський уряд кожної хвилі готиться до розброєння. Ви маєте в Англії робітничий уряд, у Франції — лівий блок, в якому соціалісти фактично беруть участь в уряді. Ви переживаєте в Америці демократичну еру; в Австрії і Бельгії ви сильні. Ви говорите, що ви не бажаєте війни. Так на чому-ж стоїть справа? Чи не захочете ви піддержати план розброєння?

Ми добре знаємо, що вони не лише уникають цього питання, але навіть піддержують озброєння в Англії і в Франції і вводи. Я навіть це, як приміри. Приміри можна помножити. Такий в загальних рисах міжнародний стан.

(Далі буде.)

ЧЕРВОНІ ІСКРИ.

В десятку ріжних вибуху імперіалістичної світової війни капіталісти будуть рахувати свої мільйони, які вони нажили на війні, а працюючі — свої рани, які вони дістали там-же.

В десятку ріжних вибуху імперіалістичної війни вони побибідних країн будуть служити владі молебні перед богом, що він помілі побідити німецький мілітаризм, а капіталісти принесуть йому в дарунок "за пожежу вкрадений покров".

Демократія в 1914 році пішла вонати з мілітаризмом. А тепер та демократія має чотири рази більше війська і ріжних страшних середників нищення, чим мав коліс німецький мілітаризм.

І кого та демократія збирається тепер вонати? Співгаче канадійського міністра праці, Мордока

На передодні десятої ріжної вибуху світової війни Румунія проголосила в себе воєнний стан... проти комуністів.

На передодні десятої ріжної світової війни фашистський уряд в Болгарії вивів на волю міністрів кабінету Радославова, який кинув Болгарія на поле бою, а убив всіх міністрів кабінету Стамбулійського. А торпи заповнили робітниками й селянами.

Американський легіон асукучави за війну, ріжнів в десятку ріжних імперіалістичної війни вонати з комуністами. Не даром на чолі того легіону стояв генерал і полковник.

В десятку ріжних імперіалістичної війни комуністи у всіх країнах світа кажуть: Проща війно! А коли вона така вибухне — ми проголосуємо війну — війні!

А соціал-угодівці кажуть: Ми проти війни. Ми виключемо страйк в амуніційних заводах на передодні війни.

А як війна вибухне — будуть кликати робітників боронити вітчизну і... демократію.

Хто і що дістав в імперіалістичній війні? Капіталісти — наживу; генерали — хрести; жовіри деревляні ноги.

Хто і що дістав в побідній класовій війні? Капіталісти — ашіді; генерали — досмертну відпустку; селяне і робітники — землю і волю.

Куркулі в класовій війні стають куркуленками.

Куркуленко.

1914 --- Проти Імперіалістичної Війни --- Війна Клясова. --- 1924

Десять мільйонів жертв.

В день 4. серпня припадає десята річниця світової війни, котра вимордувала десять мільйонів людей, а багато мільйонів оставила каліками на ціле життя і полишила по собі руїни анічних здобутків людської праці та плач осиротілих дітей.

І нині, в десяту річницю тої страшної різни, знову, як і перед П розпочаттям, ширяться таке саме брехливе замуровування, знову вводи повно масних заповідей про взаємну "добру волю та мир", про піднесення демократії і прочі подібні "добродіяства".

Десять літ тому назад, багато робітників вірало — що коли Інтернаціонал соціал-демократів, Другий Інтернаціонал, який гуртував в своїх рядах мільйони робітників свідомих того, що імперіалістичні сили завжди змагають до війни, — коли такий Інтернаціонал на своїх світових конгресах заявив свої проти війни, то цього вже було достатньо, щоб відстранити імперіалістичних хижаків від їхніх кровавих замірів.

Передвоєнний імперіалізм.

Однак коли російські жовніри, — робітники і селяне — перетягли архів кровавого царського правління, та опублікували тайні договори капіталістичних держав, тоді доперва побачив світ дійсні, нагі факти про злодійську політику, та бруталні заміри капіталістичного світа.

Пова туманною занавісю масних, високопарних фраз, темні сили, що перли до війни, працювали безпечно ніч і день, приготувавшись до свого кровавого діла. Марокканська криза, англійсько-німецьке суперництво, балканська криза, австрійсько-російський конфлікт, наарли скоро до того степеня, що обвинство австрійського принца в далекім місті Сараєво викликало великанську пожежу, останки якої ще й дотепер тут то там жевріють.

Хоч яким мізерним випадком це все видавалося, однак цього було достатньо. Цілий капіталістичний світ був одним великим складом вибухових матеріалів.

Нинішні імперіалістичні угруповання.

А нині знову те саме. Знову починають розливатися пафосні "недроти". І що ж тут дало почин до цієї нової фази відомого нам вже пафосізму? Чи щось-будь змінилось? Чи усунуто може причини війни? Чи зникли вже групи і класи в суспільстві, що спричиняють війни?...

Ні. Ніде, окрім Радянських Республік, де працюють маси вимеди всі теми сили капіталізму, імперіалізму та реакції.

Всі ці миролюбні тенденції, славлені під самі небеса буржуазними а навіть і деякими робітничими сентименталістами в білих витвором "Нової Ери" МекДоналда і Ерріо. Але ж вони ніщо не змінили. Ерріо продовжав політику Пуанкаро, а Ремсей МекДоналд слухавно сповняв розкази лондонських банкірів.

Так званий "Звіт Довса", в який новим виданням — безстарий рабівничій Версальській угоди.

Замість англійсько-німецького суперництва, маємо англійсько-французьке; замість німецької гегемонії, — маємо французьку; італійсько-югославський, та американсько-японський конфлікти і цілі ряди інших, на місце тих з 1914 р.

В 1913 р. було уоружених людей 3,747,179. В 1922 році було їх в Європі 4,354,978.

Буджет пафосістичного правління МекДоналда забезпечує два мільйони фунтів штерлінгів більше для збільшення воєнної флотії, вісім нових воєнних ескадрон, п'ять нових круязяків і два шпителі.

Нагорода робітникам.

За свою цнру підтримку британського імперіалізму Канада дістала в дарунку два біліони доларів довгу. Зі шкір канадських робітників і фермерів мається витиснути 138 мільйонів доларів самого проценту за т. зв. "бонди побди", щоб ними напхати і так переповнені гаманці підлії аграї новоспечених підчас війни мільйонерів, банкірів і асекураційних компаній. Знижка зарплатної плати, продовження годин праці та безробіття, ось що дістали робітники за те, що "спасали демократію".

Працюючи класу обдурено і на дальше обдурюється.

Провідники лондонського та амстердамського Інтернаціоналу, — до котрого належить і канадський "Треїде Конгрес" — пафосісти та всякі політичні каркаші, заглушують світ своїм охриплим скакуліням, що ось, мовляв, мир вже майже осягнений. Мир! Мир! І то тоді, коли мир неможливий, бо капіталізм означає — війну! Бо покінчити з війною означає покінчити з капіталізмом!

Дволичність соціал-демократів.

Славні амстердамські "соціалісти", кілька тижнів тому назад, так як і в 1914 р. знову

Імперіалізм випустив на працюючі маси світа страшні потвори: мілітаризм, патріотизм, голод і капітал, та цим почав велику війну в 1914 році.

заговорили у Відні про боротьбу проти війни. Це ті самі "миролюбні" джентелмени, що в 1914 році по першому вистрілі кинулись обороняти "свої" краї, а нині попірають кредити "своїх" правліств на уабробення та кричать, що вони цим виробляють у робітничтві противовійні настрої, немов би то робітничі класи хотіла війни.

Як перед десятима роками, так і нині ці джентелмени знову балакають про страйк на случай війни. А в той сам час поборують якраз ту силу, що прямує до закінчення війни — революційний робітничий рух. Вони викладають гуть революційний елемент у трейд юнії. В Канаді вони поборують рух за національно автономію трейд-юнійного руху, без якої не може бути генеральної страйку, котрий би не уляг ся богатжові головних зарядів так званних інтернаціональних юній. Ці жовті джентелмени знову стараються звести робітничтво на манівці задля інтересів папуючої класи.

Приготовляйтесь зараз!

Робітники і робітничі! Слідуючи війна спаде на нас як злодій в темну ніч. Памятайте, що один тільки вистрел з револьвера в далекому балканському місточку покритив широкі поля Фінляндії тисячними трупами канадських робітників. Памятайте, яку заплату дістали ті, що повернули назад. Сімдесят п'ять процент почтових робітників, що недавно боролися за трохи більше чим вісімдесят п'ять доларів на місяць, це повернувши жовніри.

Робітники і робітничі! Чи

маємо ми знову дати себе втягнути у вир імперіалістичної війни, та йти грудьми своїми охороняти інтереси капіталістів?

Війна клясова — проти імперіалістичної війни.

Товариші робітничі! Нема і не може бути іншого способу, щоб запобігти надходжінню новій капіталістичній війні, як тільки усунути владу капіталізму, а встановити владу нашої класи — владу робітників і фермерів Канади. Чорні сили капіталізму поаз європейські імперіалісти і мілітаристи, великі інтереси і фінансисти, дальше продовжують свою заплу конкуренцію за нафту, залізо, вугіль, за ринок, та колоніальну експлуатацію, укладають плани і заговори.

Капіталісти, патріотизм і вітчизна.

Цікавим буде пригадати нині, в десяту річницю вибуху світової імперіалістичної війни, патріотизм тих, які цю війну спричинили. Ми добре знаємо з досвіду, як капіталісти, власники копаєль, заводів, фабрик, нафтових піль, залізниць та земельних обшарів вимагали патріотизму від робітників і фермерів, послаючи їх на поле бою за свої інтереси, як страйк за поліпшення умовин праці, вони називали зрадою вітчизни.

А що робили самі капіталісти? Чи багато їх пішло на війну? Чим вони висловлювали свій патріотизм зглядом своєї вітчизни? Ось тут маємо, один з багатьох, образок, який найкраще свідчить про "патріотизм" капіталістів та про їх "любов до вітчизни".

Всі ми чули про многострадальну Бельгію, що найбільше потерпіла підчас минулої війни. Навіть не хочеться повторювати, скільки то писали буржуазні газети про зіврства Німців над Бельгіями, про руйнації бельгійських міст, про забирання в полон на тяжкій роботі бельгійських жінок а навіть дітей. Навіть тут, в Канаді складали ми жертви на бельгійській сироті, що в народі війни димилися без родичів і без країни. Буржуазні газети писали нам, що в Бельгії все злізне населення стало в ряди армії, все озброїлося проти кайзерівської Німеччини, все — від робітника до капіталіста, старий і малий і поати та архієп.

Аж тепер, після десяти літ

алістичної війни. Там червона армія обороняє інтереси робітників і селян. Обороняє їхні фабрики, їхні копальні, їхні робітні, їхню землю і їхній край.

Російські робітники вважали нам правдивий спосіб, як покінчити з війною.

Комуністичний Інтернаціонал внаше працюючі маси всіх країн, щоб злучили до боротьби проти капіталізму — цього розсадника воєн.

Комуністична Партія Канади кличе канадське робітничтво до боротьби проти війни, кличе вступати в ряди Комуністичної Партії до боротьби

проти капіталізму.

Товариші робітничі! Нехай страхиття минулої війни завівають вас до більшої і серйозної акції. Капіталізм в своїх передсмертних судорогах все ще може завдати робітничому рухові болючий смертоносний удар.

У десятую річницю страшно світової різни робітничтво повинно постановити собі і приречи станути в ряди революційних робітничих організацій та всіма силами примувати до підковитого знищення цього страйного загрозливого смертвотпора — капіталізму.

Проч з капіталізом та імперіалізмом!

Вперед до побди Робітничої Революції!

Проч з буржуазною демократією та соціал-зрадичством!

Вперед за міжнародно Радянську Соціалістичну Республіку!

Вперед за комунізм!

Видано Центр. Екзекютом Ком. Партії Канади.

ліся до Німців. Лише недавно порушено справу з більшими хижакими, до яких належить Коппе. Його було заарештовано в 1920 р., але звільнено за один мільон франків кациї, тоді йому вдалося якось уникнути суду. Але в 1921 р. знов було розпочато слідство і Коппе вже не вдалося викритись, хоч багато важних документів таємничо зникли з канцелярії сілчюї влади. Про те, скільки заробив барон Коппе, можна судити з того, що він продав німецькій фірмі, що постачала кайзерівську армію, не більше й не менше, як 2,800,000 тон бензоду та 6,000,000 тон мазі. Разом з продажем цих матеріалів барон Коппе давав ще військовій інформації німецькій окупаційній владі, хоч з другого боку він на словах видавав себе за найчирішого бельгійського "патріота". Постачаючи Німцям підпродукти: кокс, маїнат, вугілля — розвивав свої заводи і руйнував заводи своїх конкурентів.

Справа барона Коппе кидає світло на суть "патріотизму" великих ділових людей, котрі стоять на чолі сучасної демократії. Барон Коппе не жадує коштів на свою оборону і на те, щоб виплатити на присяжних суддів, аби вони його оправдали. Є підстави гадати, що так власне й буде, бо присяжними є ті ж буржуї, які залежать від барона Коппе.

Отже маємо візрещ. Барон Коппе — союзник французького мільонера Шнайдера, в заводах якого виробляються армати для французької армії. А вже зараз після війни робітничі газети писали на основі перевірених фактів, що німецький мільонер Круп, фабрикант армат і рійних воєнних знярядів підкупляв французькі патріотичні газети, щоб вони писали і підбурювали французьке населення проти Німеччини.

Те саме робив французький фабрикант армат Шнайдер. Вони хотіли війни, бо в війні бачили наживу.

Те ж саме робить бельгійський мільонер барон Коппе. Коли бельгійське бідне населення втікало в світ за очі перед армією кайзера, бельгійський мільонер не тільки спокійно залишається, не тільки виробляє для німецької армії продукти в своїх фабриках, а ще й дає воєнні інформації.

А тепер його судять, тобто відбувають звичайну капіталістичну комедію.

Так то виглядає в капіталістичній патріотичній і любов до вітчизни. Іхній патріотизм — це золото, яке вони наживають мільйонами жертв працюючих, їхня вітчизна — це зиски.

Мусій.

М. ПРЧАН.

КАРПАТСЬКА НІЧ.

(Оповідання із збірки "Кровавий бог".)

(Продовження.)

І згадалося Матвієві в останній вечір життя цього домику на вночному передмістті за шість літ. Згадалася бідна, зруйнована Зося з Лодзі, дикий Антонас зі своїми гітлями і добрий, розумний товариш Янас... Всіх їх немає більше, тільки один Матвій вдержав найдовше.

Стояв одягнений в старе-втерте одіня перед всіми і прощався. Ще більше схуд і пожовк Матвій, а за час ласання в постелі заріс янов-руською бородою і ніхто не міг пізнати його. Похилився, це гірше по сумні.

Як подавав руку Полю, то вона тихо заплакала, як за рідним батьком. А він казав: — Бувай здорова дитино і не трай свої лат тут марно, не їди моїми саїдами...

І поцілував, як свою дочку в високе-біле чоло.

Поля не говорила. Вона тільки нахилилася і поцілувала чорну-тверду руку Матвія. І вибігла з кімнати.

З усім попрощався Матвій і саюзні станули йому в очі. Невже він вікоди більше не побачить цих людей і цього домика?

А як вишшов в сніг, то його дїгнала Поля і мовчки подала йому велике-червоне яблуко. Матвій міг тільки це раз сказати: — Бувай здорова дитино...

На широкому овіді зникали береги Америки, а Матвій все ще стояв на палубі пароплава і не спускав своїх очей з утікаючого краю. Згадав він, як колись, тому 12 літ назад, зустрічав він ці береги з великою радістю. Тоді любо бидос його молоде серце, бо мріяв він про ціста для своїх дітей.

Згадав, як шість літ тому назад він в друге зустрічав ці береги сумний, замурзаний вугіллям, з-розбитим серцем.

А тепер легко прощає ці береги. І думає: — Дванадцять літ безстанної праці. Дванадцять літ пекла, а ніхто навіть не словом не згадає, що мучився на цій землі дванадцять літ чоловік, імя якому Матвій Шавала. Ніхто не цікавився ні його горем, ні його життям. І далі мучаться тисячі людей, такі ніхто не знає про них. Мучаться, бо мусять...

На волохатих Матвієвих грудях в зашитому мішечку тисячу двіста доларів. І гірко посміхається Матвій.

— Це за дванадцять літ... А є такі, що й цього немають. Стратив здоров'я, виробив силу і став старцем. Думає силою своєю цілу Америку побороти, а її побороти чебри з ростопденим залізом...

Як переїхав море, то не міг вітчи від спогадів минулого. Шість літ тому назад він божеволів на дошках оції пристані і згадався йому старенький сторож. Побіг всею силою Матвій в його кімнату. Але замість старого-знайомого сидів инший і попакував довгу люльку. Він коліодно заговорив щось до Матвія, але Матвій не розумів його і з нічим повернувся назад.

— Мабуть помер старий... — подумав по доорозі і тяжко зітхнув.

Залинцзя несла його в рідні сторони. Днями й ночами просиджував Матвій біля вікна і сон не брався його. Якийсь жаль і переляк томив його в грудях.

Як то повернеться він? Чи пізнають його? Чи не забули? Чи здорові всі?

І гдав русяву бороду, та все думав, все думав.

На границі виміняв гроші грошей і нетерпелився. Не хотівся верити йому, що за два дні буде в рідній хаті. Ах, як-би швидше!

Знову виступують колеса своєю монотонну пісню, а Матвій спечоче: — Любі, дорогі! Ваш старий тато повертається до вас. Повертається вмирати, кости зложити в рідній землі... Чи ждете ви його?...

Як йшов Матвій відомою доріжкою з міста в рідне село, то зустрічав людей і вони оглядалися за ним.

— Що це за дід такий? — питади себе. — А Матвієві кожна деревина, кожний кушук і горбочок були знайомими. Тільки все яксь менше, неначе постарілося, присідо за дванадцять літ.

Осній шуміла пожовклим листям, а Матвієві видавалося, що вона каже: — Вітай Матвію Шавало! Де ти так довго барився?

І пташки перелітали довгими ключами у вирій, а Матвій думав, що й вони кажуть: — Вітай Матвію, чого ти так постарівся? І уха травця шестеліла біля дороги, а Матвієві причувалося, що вона спечоче: — Вітай Матвію, доля наша однакова. Ми своє віджили...

А як став на горбі і побачив рідне село, то довго дивився і не чувся, як рясні саюзні по-

котилися по обличчю, на бороду. Він тільки прошепотів: — Дванадцять літ... І що сили було, побіг в долину.

Вечерело. З завермили серцем підходив вулицею до рідної хати. Прохожі люди оглядали його, по звичаю казали "Славайско" і йшли далі.

Здивувався Матвій, як побачив біля своєї хати прибудовану стайню та малу столоду. І здивувався, що до його хати заходять люди і бігає багато дітей. Він хвилинку стояв і дивився, а як діти почали підходити до нього, звернувся в бік і зайшов в хату найближчого сусіда Михайла.

— Добрий вечер.

— Добрий вечер.

Матвій відразу пізнав сусіда, що стояв серед хати в святоточному одінож. Оглянулася й Михайлика.

— Що скажете? — спитав Михайло.

— Чи не міг-би я у вас переночувати? Старий вже, болять ноги, а дорога далека...

— А ви куди йдете?

— До Станіславова...

— Го-го, далеко ще...

Михайлика вдягалася в сінку в нову одіж.

— Не можемо чоловіче — озвалася з сінки, — бо йдемо до дому... Ось в сусіда-вєсліда, запросиди нас... Ви підіть на другий кут, туди, за церкву...

— Візьміть й мене з собою на вєсілля — просився Матвій і йому проясніло все в голові. Це-ж в нього вєсілля. Боже! Невже його Анничка віддається? Його Анничка... Шість а дванадцять — вісімнадцять... Так, так...

(Дальше буде.)

ЗБИРАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ

на одинокій ілюстрованій науково літературній журналі в Канаді і Злучених Державах

"РОБІТНИЦЮ"

що виходить кожного 1 і 15 в місяці.

Участь беруть між иншими такі літературні й наукові сили: М. Прчан, М. Тарновський, В. Коссаж, М. Луцкевич, Оксана Калудинська, др. Надія Суворова, др. М. Сисак, др. Рост. Заклинський, др. проф. М. Качанж, Іван Ткачук, Василь Яблуненко, М. Шатувальський і ин. кореспонденти в усіх країнах Європи.

"Робітниця" друкує дуже приступний науковий матеріал з ілюстраціями, цікаві новини з цілого світа, лікарські поради і має діточу сторінку та веселий куток.

Постійно веде на своїх сторінках курс української граматики.

За добрі вілагани гадаюк, дає журналу нагороду.

Річна передплата тільки \$1.50, піврічна 80 ц.

"Робітниця" своїм змістом цікава і корисна також для мушчи, а не тільки для жєнки. Передплату посилайте на таку адресу:

THE WORKINGWOMAN Cor Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

АМСТЕРДАМСЬКИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ І ВІЙНА.

Під таким наголовком воєний комісар С.Р.С.Р. т. Троцький помістив в "Правді" статтю з нагоди відбувшогося недавно в Відні конгресу Амстердамського Інтернаціоналу Професійних Союзів і його ухвал зглядом насуваючоїся небезпеки нової світової війни.

В Амстердамському Інтернаціоналі сидять всі ті самі соціалісти, що колись, ще перед світовою війною, ухвалювали на своїх конгресах та конгресах II Інтернаціоналу протиправні резолюції, клялися один перед другим, що, в разі вибуху капіталістичної війни, вони виключать генеральний страйк у всіх країнах і недопускають до війни.

А коли війна вибухла, вони в буржуазних парламентах голосували за воєнні бюджети, і страйків не лише не викликали, але ще й видавали до робітників маніфести, в яких закликали їх йти в армію і "боронити вітчизну". Лідери як Амстердамського так і II Інтернаціоналу займали міністерські посади в капіталістичних урядах і разом з найрештійшими генералами, з найбільшими ворогами робітництва, організували капіталістам армію і послали її мільйонами на убій.

А тепер вони помирилися між собою, помирилися разом з капіталістами воюювими країнами, злилися назад свої інтернаціоналі і на його конгресах знов ухвалюють протиправні резолюції.

Чому це питання (про війну) знов порушено на конгресі Амстердамського Інтернаціоналу? — питає т. Троцький. — І тут же відповідає: — Очевидно тому, що небезпека нової світової війни дає себе все більше відчувати.

Резолюцію, щоб в разі світової війни викликали на страйк всі професійні союзи, висі на конгресі генеральний секретар загальної ради професійних (реформістських) союзів Франції, Жуо.

Хто є сам Жуо?

Тов. Троцький каже: "Але-ж ми добре пам'ятаємо, що підчас останньої імперіалістичної війни добродій Жуо з дня на день твердив, що це — остання війна, що вона має своїм завданням убити мілітаризм, що в наслідок її буде встановлено справедливе демократичне міжнародне право. Якраз тому Жуо вимагав від французьких робітників активної підтримки французької буржуазії в "останній" війні, яка повинна убити війну. І от тепер, десять літ після початку війни і майже нічого не після закінчення "останньої" війни, п. Жуо вносить резолюцію про боротьбу проти небезпеки нових воєн. Значить, хтось помилився, значить, хтось когось обманув? Хто? Кого? Чи французька буржуазія обманула пана Жуо? Чи Жуо обманував французьких робітників в інтересі буржуазії?"

Такі питання ставить т. Троцький угодковським лідерам французьких профсоюзів, а через него всім соціалістичним кам шолом світа, що так само, як і Жуо, обманували робітництво, говорючи йому, що минула світова війна, це була остання війна, а нині на своїх конгресах самі проголошують небезпеку нових воєн та ухвалюють протиправні резолюції, які, при першій вистрілі нової війни, знов зрадіть і знов будуть голосувати за воєнні бюджети, знов будуть клякати робітників йти в армію для "борони вітчизни", та знов будуть бьелькотати, що це війна за демократію, що це остання війна на землі.

Тай протиправна резолюція їх двозначна і програма протиправної боротьби така сама. З одного боку вони хочуть встановити братерство народів за посередництвом "справедливого" міжнародного трибуналу, а з другого — призначають в разі війни генеральний страйк на всіх амуніційних заводах.

І ту програму т. Троцький розбирає так: установити "справедливий" міжнародний трибунал можуть тільки ті, в чий руках влада. А влада в руках капіталістів, а капіталісти хочуть війни, а не "справедливого" міжнародного трибуналу. Значить, ця частина протиправної програми соціалістичного довшіє поза границями їх досягнення.

Лишається загальний страйк на заводах амуніції. Це питання т. Троцький розбирає так: "Амуніційні заводи працюють у всіх країнах безперестанно. Чому-б не викликати їх на страйк зараз? Якщо амстердамці серйозно рішили поставити опір новій війні, то пощо виробляти воєнні засоби?"

— Це утопія — відповідають панове амстердамці: — робітники не відгукнуться на такий заклик, уряд завжди найде потрібне число страйколомів і таке інше.

Треба признати, що ця відповідь має деяку слушність. Але невже-ж викликали страйк в заводах амуніції в період насуваючоїся війни легше, чим в мирний час? Треба бути дурним або крутім, щоб так говорити. Проповідувати страйк в амуніційних заводах і інших воєнних підприємствах в хвилину безпосередньої воєнної бурі — значить фактично відтягати страйк до того часу, коли він буде найменше можливим. Ми пам'ятаємо липень 1914 року. Держава напередодні війни є найсильнішою. Вона цілком монополізує тоді в своїх руках всі органи, середники і зброю для мобілізації мас, вона прилучує до цього середники терору."

Зрештою, каже т. Троцький, в такий страйк лише в амуніційних заводах на передодні війни не вірять і самі соціалістичні урядовці.

Далі в своїй резолюції вони говорять навіть про загальний страйк перед самим початком війни. І т. Троцький питає: "Відки панове амстердамці відстають таке своє застереження в тому, що за двадцять чотири години до того, як буржуазія рішить знов кинути народи на війну, пролетаріат буде на стільки сильним, щоби паралізувати цей план за посередництвом страйку?". Загальний страйк підчас такого заостреного стану означає революцію."

І тут з убіччю ясніє т. Троцький доказує, що амстердамці не тільки не мають для цього сил і відваги, але-ж вони самі є протинниками революції і значить явно брешуть і обманюють робітництво в своїй резолюції. Як можуть щось подібного зробити амстердамці на передодні війни, коли ніяк їх лідер, соціаліст Сноуден, англійський міністер фінансів, найбільше грошей зі свого бюджету видає на вироблення амуніції. А французька радикальна партія вже голосувала за державним бюджетом, в якому є найбільше видатків на мілітаризм.

"Чи можна, каже т. Троцький, уявити собі огидніше крутість? За мирного часу будемо збирати для буржуазії гроші, заставляючи, як соціалістичні міністри, працюючу масу платити податки на мілітаризм, підтримуючи, розвиваючи і зміцнюючи воєнні заводи, доглядаючи за найострішою дисципліною в буржуазній армії, привносячи робітників до думки про те, що їх обов'язком є підтримувати імперіалістичну державу і в той сам час казати, що як буржуазія захоче воювати, ми викличемо робітників на загальний страйк і на інші середники боротьби. Ця політика врахувана на барани, які йдуть на війну."

(Кінець буде.)

трибунал можуть тільки ті, в чий руках влада. А влада в руках капіталістів, а капіталісти хочуть війни, а не "справедливого" міжнародного трибуналу. Значить, ця частина протиправної програми соціалістичного довшіє поза границями їх досягнення.

Лишається загальний страйк на заводах амуніції. Це питання т. Троцький розбирає так: "Амуніційні заводи працюють у всіх країнах безперестанно. Чому-б не викликати їх на страйк зараз? Якщо амстердамці серйозно рішили поставити опір новій війні, то пощо виробляти воєнні засоби?"

— Це утопія — відповідають панове амстердамці: — робітники не відгукнуться на такий заклик, уряд завжди найде потрібне число страйколомів і таке інше.

Треба признати, що ця відповідь має деяку слушність. Але невже-ж викликали страйк в заводах амуніції в період насуваючоїся війни легше, чим в мирний час? Треба бути дурним або крутім, щоб так говорити. Проповідувати страйк в амуніційних заводах і інших воєнних підприємствах в хвилину безпосередньої воєнної бурі — значить фактично відтягати страйк до того часу, коли він буде найменше можливим. Ми пам'ятаємо липень 1914 року. Держава напередодні війни є найсильнішою. Вона цілком монополізує тоді в своїх руках всі органи, середники і зброю для мобілізації мас, вона прилучує до цього середники терору."

Зрештою, каже т. Троцький, в такий страйк лише в амуніційних заводах на передодні війни не вірять і самі соціалістичні урядовці.

Далі в своїй резолюції вони говорять навіть про загальний страйк перед самим початком війни. І т. Троцький питає: "Відки панове амстердамці відстають таке своє застереження в тому, що за двадцять чотири години до того, як буржуазія рішить знов кинути народи на війну, пролетаріат буде на стільки сильним, щоби паралізувати цей план за посередництвом страйку?". Загальний страйк підчас такого заостреного стану означає революцію."

І тут з убіччю ясніє т. Троцький доказує, що амстердамці не тільки не мають для цього сил і відваги, але-ж вони самі є протинниками революції і значить явно брешуть і обманюють робітництво в своїй резолюції. Як можуть щось подібного зробити амстердамці на передодні війни, коли ніяк їх лідер, соціаліст Сноуден, англійський міністер фінансів, найбільше грошей зі свого бюджету видає на вироблення амуніції. А французька радикальна партія вже голосувала за державним бюджетом, в якому є найбільше видатків на мілітаризм.

"Чи можна, каже т. Троцький, уявити собі огидніше крутість? За мирного часу будемо збирати для буржуазії гроші, заставляючи, як соціалістичні міністри, працюючу масу платити податки на мілітаризм, підтримуючи, розвиваючи і зміцнюючи воєнні заводи, доглядаючи за найострішою дисципліною в буржуазній армії, привносячи робітників до думки про те, що їх обов'язком є підтримувати імперіалістичну державу і в той сам час казати, що як буржуазія захоче воювати, ми викличемо робітників на загальний страйк і на інші середники боротьби. Ця політика врахувана на барани, які йдуть на війну."

(Кінець буде.)

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Оцим повідомляється членство У.Р.Д. у Вінніпегу, що в неділю, дня 3. серпня, о год. 8. вечером відбудуться спеціальні збори. Справи дуже важні до погодження. Кожний член і членкиня обов'язково повинні явитися на означений час.

Заряд Відділу.

ДВА ОБРАЗКИ.

В однім полю бою трупи, рани, стони...
У другім спокійно беруть міліони
За кулі, гармати і гази трійливі...
Нероби, злодії, п'явки нечистіви...
Кров летить ріками — клятва і прокляти
Дня них — нечестивих — ця кров — міліони...

Он жовнір вмирає, бога проклинає...
Хотів би ще жити... гине, пропадає
Ні жінки, ні хати, ні дітей маленьких
Більше не побачить... тріскає серденько...
Біль, горе і муки, терпіння без міри,
Свист, ракїт і вогні, падають жовніри.
Ах, ці бої, шматки тіла, ах ця кров,
Означачть для веробів міліони знов.

А ось пісок, беріг моря, шуби, сукню, шовк...
Першорядна оркестра — бальчик йе замовк.
Сміх, веселість, радість, втіха, жарти, блеск і стіль...
— Заслужені кандидати на сухую гиль.

Робітнику, ти вмираєш, проливаєш кров...
Це для них є нові скарги, міліони знов.
"Ти в болоті свої кров маруєш життя,
Щоб за міліон прибрати нероби дитя.

Галя, світло, вальчик, пара, перешіх, фасон...
Кров і рани, кров і стони, смерть... страшний прокльон...
Біль, вистава, театр, лав, рокіши, тар і рай...
Робітнику, чорноробе, в траншеях конай,

Аби панське цуцятко, байстрочок який,
Жило легко, м'яко, гладко, одвіок м'який,
І палату і ласкел і авта і "шов"
За це гинеш у траншеях, проливаєш кров.

Д. П.

В ОБРАЗ БОЖИЙ СОТВОРЕНІ.

"На останок сказав Бог:
Сотвори чоловіка на образ і подобі наше. І сотворив Бог Адама з глини і вдунув в него духа безсмертну; і дав йому розум і волю, і поставив паном над землею".
I. Мойсея, 2:7.

Світ великий, світ широкий,
Суня і океан блакитний —
Красується у просторі
Над ним сонце, місяць, зорі,
Світ великий, необмежений;
В скарибі мноті безбагатий;
Над ним всія животини,
Від атома до людини.
Над ним всія сотворення
Жиним духом обдарені,
І тим жиним, що природа,
Дала всім пісар рола:
Світ рослинний — найшасливий,
В мінеральній світ виласяв
В сукнюю виростає —
Закон природи сповняє.
Світ звіриний — цей великий,
В нім життя різноманітне,
Бо природа йому дала,
Щоб в нім борба існувала.
О, дивна твя природа! —
Власне між звіриним родам.
В воді риба, що сильнаша,
Жере туго, що слабаша,
Тай межі воздущним пташвом
Видується варварство —
Вібуває, щоб жини, істувати,
Мусить слабших мордувати.
А у лісі дикі звіри
Нападають що без міри,
Чига лише, щоб їсти,
І собі себе пожинати.
І наскомі мордвинці
Шукають своі злобичі —
Павук сіп наставляє,
З мухи кровню вивинає.
Так все воно на цім світі,
Щоб істувати, щоб жини —
Своє жиня продовжити,
Тра і ниншом коротити.
А найгірше... межі людсьми,
Між "святото Бога дітми" —
Життя з цей спосіб зякають,
Що кров брата вивинають.
— То в не диво, й не тревога,
Ще-ж створив в образ Бога...
(Як і вистраншій завр
З межі всіх земських потвир?)

Сотворив Бог всемірний
Світ великий, світ мучний
Та не знав як ним радити,
Треба агента наймити...
— Не наймав він, та й не мусів,
А так собі... земські духи
Зярали. Над братами
Бути отцям, татам...
Отці, дити, царі — кати!
Як мачуха, а не мати,
Щоб із "дїтми" корити мати
Великі їх так навчати:
— Скажи їм муштрувати,
Щоб уміли мордувати,
Брати своїх. Такі вони —
В образ божий сотворені.
Виховали, виплекали,
А потім їх розслали,
14. серпня 1914. I. Д.

А НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

Поміжше подямо імені тих товаришів, що зрозуміли наш заклик в "Українських Робітничих Вістях" і почали працювати для своєї газети нових перепечатників.

С. Загаріччук в Монреалі, Кве. придбав одного цілірного і двох кварталних перепечатників.

А. Качмар в Монреалі, Кве. придбав одного цілірного перепечатника.

Г. Гавчук в Монреалі, Кве. придбав одного цілірного і одного цілірного перепечатників.

А. Єремко в Монреалі, Кве. придбав одного цілірного перепечатника.

Д. Ярушевський в Ст. Ан де Плезе, Кве. придбав одного цілірного перепечатника.

С. Берюта в Берлінгтоні, Кве. придбав одного цілірного перепечатника.

Д. Костячук в Ламі, Кве. придбав одного цілірного перепечатника.

В. Ємчук в Вест-Форт Вільям, Онт. придбав двох цілірних перепечатників.

В. Перунік в Вест-Форт Вільям, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

В. Гауханюк в Вест-Форт Вільям, Онт. придбав одного цілірного і двох цілірних перепечатників.

С. Петраш в Форт Вільям, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

Д. Шарубура в Салт Сте. Мері, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

В. С. Мукомела в Салт Сте. Мері, Онт. придбав двох цілірних перепечатників.

І. Ващіван в Вінніпегу, Ман. придбав двох кварталних перепечатників.

Ева Степанюк в Вінніпегу, Ман. придбала одного цілірного перепечатника.

М. Бобовський в Вінніпегу, Ман. придбав одного цілірного перепечатника.

Ф. Лесюк в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного перепечатника.

Г. Злотий в Вінніпегу, Ман. придбав одного цілірного перепечатника.

Н. Хрущівий в Вестборті, Ман. придбав одного кварталного перепечатника.

М. Гоголюк в Ді Пес, Ман. придбав одного цілірного перепечатника.

І. Космина в Мелвіні, Саск. придбав одного цілірного і двох кварталних перепечатників.

Г. Головатий в Вакаві, Саск. придбав двох кварталних перепечатників.

Г. Зауабріський в Гейс, Саск. придбав двох кварталних перепечатників.

В. Петров в Едмонтоні, Алта. придбав двох цілірних перепечатників.

В. Савоский в Салт Едмонтоні, Алта. придбав одного кварталного перепечатника.

Г. Петрик в Ілленді, Алта. придбав одного цілірного і двох кварталних перепечатників.

В. Чиплик в Коагорі, Алта. придбав одного цілірного перепечатника.

Ф. Лесюк в Нью Кеслмані, Алта. придбав одного цілірного перепечатника.

І. Соколов в Вегреві, Алта. придбав одного цілірного перепечатника.

Е. Гордіччук в Аніпюкс, Б. К. придбав одного цілірного перепечатника.

Н. Пшак в Трейд, Б. К. придбав одного цілірного перепечатника.

Г. Комаровський в Вінніпегу, Ман. придбав одного цілірного перепечатника.

М. Брічка в Вінніпегу, Ман. придбав одного кварталного перепечатника.

Ф. Мітраш в Форт Франсес, Онт. придбав одного кварталного перепечатника.

В. Кейман в Тіммініс, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

І. Гулей в Мус Джо, Саск. придбав одного цілірного перепечатника.

Г. Форчук в Лейк Еліза, Алта. придбав одного цілірного перепечатника.

С. Рубанчик в Вест-Форт Вільям, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

В. Перунік в Вест-Форт Вільям, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

І. Дікув в Лондоні, Онт. придбав одного цілірного перепечатника.

МАСОВЕ РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ.

Коністон, Онт.

Дня 23. червня відбулося в Коністоні масове робітничє віче, на якому говорив т. Корчак з Торонто. Говорив він про теперішній лад, про стан робітничєї класи, про безробіття і про ту боротьбу, що її зводять робітничє до повалення капіталістичного, а встановлення комуністичного ладу. Говорив також про знущання польської шляхти над трудовим українським населенням в Галичині й в Волині, які опинилися в руках польської шляхти завдяки капіталістичним лижкам та їх українським зюлкам.

Щоб не бути байдужими, ми повинні, сказав бесідик, дати вському поміч нашим братам Західної України і допомогти їм вирватися з того шляхетського пека. Повинні це зробити, бо наші брати з старого краю звертають до нас очі за тою допомогою і чекають, коли ми поможемо їм скинути шляхетське ярмо. Щоби допомогти їм, ми повинні організуватися в ряди тих робітничєх організацій, які вже існують. Великий захід повинніюють ті робітники, які стоять ще в ворожих організаціях в Канаді і тим скріпляють своїх ворогів. Згадав також про "наших українських" фашистів, що діють між українських робітників з масенними словами та замовляють невідомих робітників в свої сім'ї. Вони, як ті маленькі діти, не збудувалиши "ласної держави", бавляться в сні, а в дійсності думають, яким би то способом підійти до робітників за доларами.

На останку т. Корчак загадав про українських жінок-робітниць, що лучаться в свою організацію та стають до боротьби разом з робітниками. Закликав чоловіків клякати з собою жінок на мітинги, щоб вони могли приглядатися, освідомятися та виховуватися на свідомих матерей. Клякав не забувати про дітей, виховувати в пролетарському духу свою молоддь, а якої мало-користі її родичі і ціла робітничє клася. Присутні нагородили бесідника гучними оплесками та воуарістю ім. Т. Шевченка складале йому сердечну подяку.

ВІДКРИТТЯ ФАРМЕРСЬКОГО ДОМУ ІМ. І. ФРАНКА.

Бірас Гил, Ман.

Товаришу Редактор!
Прошу помістити пару слів в "У.Р.В." про діяльність наших фермерів в інше згаданий місцевості, бо й справді дехто думає-би, що тут фермери сплять блаженним сном. Однак так во не є. Ми їдемо сайдом свідомих фермерів і робітників і помімо деяких перешод, що прихизило нам стрічатися з боку невідомих фермерів, ми змогли побудувати невеликий будинок. Цему домові дано назву ім. Івана Франка. Будинок коштує кілька сот доларів. Хоч ще ми не зовсім викінчений, то ми вже приступили до відкриття його, бо молодіж і старші хотіли конче побачити щось такого, чого ще з роду не бачили, хотіли побачити, як відбувається відкриття фермерської інституції.

Отож дня 24. мая ц. р. відбулося відкриття Фермерського Дому в Бірас Гил. Запрошено т. П. Коруну з його мандоліновою оркестрою. Згаданий товариш дав нам гарний концерт. Кілька деклямацій виголосили місцеві діти. Хоч мандолінова оркестра складалася лише з шістьох дічат, то програма була досить багата, бо в неї входило аж 25. точок. Дічаття виступили гуртом всім разом, кожна з них віддала по дві або три деклямації. Окрім того були теж солі і дуети. Далше т. П. Коруня представив нам в своїй короткій промові значення і ціль організації і зяодочував

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ ВІДДІЛУ СТОВАРИШЕННЯ УКР. РОБ. ДІМ В ІСТ КИЛДОНАН

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, 3. СЕРПНЯ Ц. Р.

В МОРС ПЛЕЙС

ДРУГИЙ ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть різні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, забави, перегони, перетягання шнуром і т. ин. Для танцюючих є велика платформа. До танців буде пригравати першорядна оркестра.

ІДЬТЕ САМИ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ! ГОДИ СІДИТИ ДОМА! ДОСИТЬ НАСИДИЛИСЯ ЧЕРЕЗ ЦІЛУ ЗИМУ. А ТЕПЕР ЛІТО, ТОЖ ВСІ ІДЬМО НА СВІЖЕ ПОВІТРЯ.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Moose Place" стріткарю і їдьте нею аж до кінця, а там товариші вкажуть місце пікніку.

МАСОВЕ РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ.

Коністон, Онт.

Дня 23. червня відбулося в Коністоні масове робітничє віче, на якому говорив т. Корчак з Торонто. Говорив він про теперішній лад, про стан робітничєї класи, про безробіття і про ту боротьбу, що її зводять робітничє до повалення капіталістичного, а встановлення комуністичного ладу. Говорив також про знущання польської шляхти над трудовим українським населенням в Галичині й в Волині, які опинилися в руках польської шляхти завдяки капіталістичним лижкам та їх українським зюлкам.

Щоб не бути байдужими, ми повинні, сказав бесідик, дати вському поміч нашим братам Західної України і допомогти їм вирватися з того шляхетського пека. Повинні це зробити, бо наші брати з старого краю звертають до нас очі за тою допомогою і чекають, коли ми поможемо їм скинути шляхетське ярмо. Щоби допомогти їм, ми повинні організуватися в ряди тих робітничєх організацій, які вже існують. Великий захід повинніюють ті робітники, які стоять ще в ворожих організаціях в Канаді і тим скріпляють своїх ворогів. Згадав також про "наших українських" фашистів, що діють між українських робітників з масенними словами та замовляють невідомих робітників в свої сім'ї. Вони, як ті маленькі діти, не збудувалиши "ласної держави", бавляться в сні, а в дійсності думають, яким би то способом підійти до робітників за доларами.

На останку т. Корчак загадав про українських жінок-робітниць, що лучаться в свою організацію та стають до боротьби разом з робітниками. Закликав чоловіків клякати з собою жінок на мітинги, щоб вони могли приглядатися, освідомятися та виховуватися на свідомих матерей. Клякав не забувати про дітей, виховувати в пролетарському духу свою молоддь, а якої мало-користі її родичі і ціла робітничє клася. Присутні нагородили бесідника гучними оплесками та воуарістю ім. Т. Шевченка складале йому сердечну подяку.

ЯК ЗМІНЯТИ АДРЕСУ.

Колі переїдете з одної місцевости до другої або перенесете з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарить подати тільки нову, але конче потрібно подати і стару Вашу адресу.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Повідомляється всіх членів Відділу Р.З.Т. в Вінніпегу, що місячні збори Відділу відбудуться в суботу, дня 2. серпня о год. 8. вечером в салі Укр. Робітничєго Дому.

Всі члени обов'язково повинні явити участь в зборах, бо є важкі справи до погодження. Робітників і робітничєк, що бажають вступити до нашої допомогової організації роді виставмо.

Заряд.

КОРИСТАЙТЕ З ВЕЛИКОЇ ВИПРОДАЖІ МЕБЛІ.

— З різних причин я є примушений зменшити свій товар (стак) і тому рішися звести впроудж в своїй складі при 695 Селідж Енню хочуть навіть понизити ціни, що мене конуте. Маю на складі машини до шиття "Зінгер" від \$8.00 внише, органи, пина від \$25.00 внише, як різнок кухні, кірса, столи, постелі і т. п.

A. Мерлович.

ПОВІДОМЛЯЮ ВІСЬ ЗАКЛЮЧЕНИХ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ВІННІПЕГУ.

Що я відкрив новий ресторан п. ч. 641 Мейн стріт. Моя довголітня практика в веденню кухні на старокраєвній і тутешній лад, смачні потрави умірковані ціни певно надозять всім. Мій новий ресторан є на Мейн стріті близько Логен енню під назвою

M. H. Cafe, 641 Main St.
M. Гавришини.

ДУЖЕ ТАНО ПРОДАМ ТРИУМОВУ ХАТУ.

Продаю тому, що мушу виїхати з Вінніпегу. Зяодочується п. ч. 884 Burrows Ave.,
Winnipeg, Man.

МАЮ НА ПРОДАЖ ІНДИЖІН 3 КОНЕЙ СИЛІ, ФЕРМОНТ, ЯК НОВИЙ.

Добра нагода для тих, що працюють на залізничі в Сіен-ара або Гренд Тронк компаній. Продаю дешево з тої причини, що Сі-пі-арська компанія не дозволяє їздити. Можна ужити на фермі до помовання води або різання дров і т. п. Прошу ядватися на пошину адресу:

Steve Sirko
P. O. Rosyth, Alta.
(84)

ХТО ВИНЕН ЗА ПРОЛЯТУ КРОВ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ?

Як Ви цікаві знати за що і проти кого воювали та в чий интересах проливали свою кров українські селяни і робітники Галичини, то прочитайте собі інтересну книжку п. н.

ЯК ГАЛИЧАН ВТЯГНУЛИ В КОНТРРЕВОЛЮЦІЮ

Написав її полковник Українських Січових Стрільців, Юліян Чайковський. Ціна книжочки 10 центів.

Замовлення посилати до:
UKRAINIANS LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.